

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

FANTASIA

OBCinema III

21 I 22 DE JUNY DE 2018
SALA 1 PAU CASALS

ARTURO DÍEZ BOSCOVICH director

AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Mitjans Patrocinadors

el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

3

OBCPOPS

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

18 I 19 DE JULIOL 2018

WEST SIDE STORY

PEL·LÍCULA EN PANTALLA GEGANT I
MÚSICA EN DIRECTE

11, 12 I 13 D'OCTUBRE 2018

PARC JURÀSSIC

PEL·LÍCULA EN PANTALLA GEGANT I
MÚSICA EN DIRECTE

21 I 22 DE DESEMBRE 2018

100 ANYS DE BERNSTEIN I EL MUSICAL AMERICÀ

LES MILLORS VEUS DEL WEST END INTERPRETEN
LES GRANS MELODIES DE BROADWAY

11, 12 I 13 DE GENER 2019

EL SENYOR DELS ANELLS III. EL retorn del rei

PEL·LÍCULA EN PANTALLA GEGANT I
MÚSICA EN DIRECTE

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

L'Auditori és un consorci de

Patrocinador de Cinema i Musicals

PROGRAMA

OBCinema3

JUNY DE 2018

DIJOUS 21 | 20 h

DIVENDRES 22 | 20 h

Programa presentat per

Arturo Díez Boscovich director

1/	LUDWIG VAN
BEETHOVEN
Bonn 1770 - Viena 1827	<i>Simfonia núm. 5 en Do menor, op. 67</i> (1807-08)
Allegro con brio	3'
		<i>Simfonia núm. 6 en Fa major, op. 68,
"Pastoral"</i> (1807-08)
Lustiges Zusammensein der Landleute: Allegro -
Gewitter. Sturm: Allegro - Hirtengesang. Frohe
und dankbare Gefühle nach dem Sturm: Allegretto	11'
2/	PIOTR ÍLITX
TXAIKOVSKI
Votkinsk, Rússia 1840
Sant Petersburg 1893	<i>El Trencauous</i> (1891-1892)
Dansa de la Fée-Dragée - Dansa xinesa - Dansa
dels Mirlitons - Dansa àrab - Dansa russa Trepak -
Vals de les flors	15'
3/	CLAUDE DEBUSSY
Saint-Germain-en-Laye 1862
París 1918	<i>Clair de Lune</i> (1905)	6'
4/	IGOR STRAVINSKY
Oranienbaum 1882
Nova York 1971	<i>L'Ocell de foc. Ballet</i> (1919)
Ronda de les princeses - Dansa infernal del rei
Katchei - Cançó de bressol - Final	10'
Pausa			20'
5/	AMILCARE
PONCHIELLI
Paderno Fasolaro 1834 - Milà 1886	<i>La Gioconda. Dansa de les hores</i> (1876)	12'
6/	PAUL DUKAS
París 1865 - 1935	<i>L'aprenent de bruixot</i> (1897)	10'
7/	EDWARD ELGAR
Broadheath 1857
Worcester 1934	<i>Pompa i circumstància, op. 39: Marxa núm.
2 en La major</i> (1901)	8'
8/	OTTORINO
RESPIGHI
Bologna 1879 - Rome 1936	<i>Pini di Roma</i> (1923 - 1924)
I pini della Villa Borghese - I pini del Gianicolo -
I pini della Via Appia	10'

La duració aproximada del concert serà de dues hores.

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossoscs. Un mocador redueix notablement el soroll.

LA MÉS «XIMPLE» I GRAN DE LES SIMFONIES

per Àlex Gorina

Si em demaneu quina és la pel·lícula de Walt Disney que prefereixo, us n'esmentaré un conjunt: les *Silly Symphonies* (*Simfonies ximpls*), aquells curtmetratges primitius, primer en negre i blanc, després en un Technicolor incipient, que va realitzar i produir entre el 1929 i el 1939, l'etapa més il·lusionada, experimental i espontània, la més sincera, de la seva carrera. Algunes de les obres mestres de Disney són *La dansa dels esquelets*, *Flors i arbres*, *Els tres porquets* i *El vell molí*, que van influir per sempre més en l'animació, l'humor, el terror i la poètica dels llargmetratges posteriors. Són l'equivalent als films curts de Charlot abans d'*El noi*, en els anys de la Keystone, Essanay i Mutual, plens d'una joventut espontània i insolent, en els quals es perfila el seu alter ego, tal com Disney estableix els models de fauna i flora que prefereix, i recrea aquells Donald, Pluto i Clarabella encara no definitius. Tot, sempre, acompanyat de música i balls, cançons populars i un sentit del ritme sincrònic. Pura alegria! Energia pura!

Adoro aquelles miniatures naïf! I estic segur que ell les va enyorar més que ningú quan les seves pel·lícules esdevenien més llargues, ambicioses i pressionades per la necessitat de l'èxit comercial. Secretament, però, les feia renéixer en molts dels millors moments dels seus films llargs. Les escenes musicals dels nans de *Blancaneus*, el segment meravellós dels rellotges de cucut de Geppetto i la Fira dels Vics a *Pinotxo*. Després, els somnis surrealistes d'un Dumbo begut, molts dels moments més embogits de *Los tres caballeros*, gairebé tot el que conté *Alicia al País de les Meravelles*, el fragment de les sirenes de *Peter Pan...* fins i tot l'actuació del rei Louie a *El llibre de la selva*! Són pures i autònomes simfonies ximpls, que reneixen sota l'advocació del Mestre.

I tot *Fantasia* també. I tant! Què és *Fantasia*? Una excusa monumental per fer set (o vuit, segons es miri) noves simfonies ximpls amb l'excusa de Bach, Txaikovski, Dukas, Stravinsky, Beethoven, Ponchielli, Mussorgski i Schubert. Unes de més líriques, altres molt divertides, i un parell de delirants. *L'aprenent de bruixot*, per a la qual Mickey Mouse va ser definitivament redibuixat i va conquerir la majoria d'edat i el simbolisme icònic definitiu d'aquell imperi, és considerada per unanimitat *la pièce de resistance* del conjunt. Però la dansa d'hipopòtams i cocodrils, els minúsculs personatges ballarins d'*El Trencanous*, els dinosaures pre-Edat de Gel o l'escena de Bacus a la *Pastoral* no el desmereixen. Cal saber que la majoria de directors aixoplugats per Disney a *Fantasia* l'havien acompanyat des dels orígens, simfonia rere simfonia. Coneixien perfectament els somnis secrets del patriarca.

Es van perdre pel camí Wagner i Sibelius, Rimski-Kórsakov i Von Weber, i una peça perfectament acabada amb el *Clar de lluna* de Debussy, retirada per no exagerar la durada del film, el més llarg de Disney, i un d'aquells fracassos comercials que dolen de debò, fins que la història va fer història, autocorregint-se.

També es van descartar els esbossos de Dalí i el somni de projectar-la en Odorama, amb perfums de flors, de sofre, de dolços, d'encens i d'altres fragàncies. Una llàstima! Un secret desvelat amb el pas del temps: darrere la cara monstruosa del gegant infernal del Mont Pelat es troba l'expressió i els ulls de Béla Lugosi, el gran Dràcula canònic, sempre disposat a vendre la seva imatge per uns dòlars de supervivència i altres dependències.

Va arribar *Fantasia 2000* i van néixer moltes experiències de hits populars de la música clàssica i l'òpera acumulats en films d'episodis, per conquerir generacions senceres d'aprenents, amb o sense bruixot i texans. Però *Fantasia*, l'original del 1940, és el gran clàssic del gènere. Un film reverenciat, tot i que n'hi ha que discuteixen el bon gust d'alguns dels seus moments. I amb raó. Sí, és el gran clàssic, i Amèrica ho va reconèixer el 1990. Era només el segon any d'una iniciativa que avui dia continua: la Biblioteca del Congrés dels Estats Units selecciona anualment els tresors del cinema americà que, més enllà del *copyright* i els drets de les productores, mereixen una protecció oficial i especial per salvaguardar-los. L'any esmentat, *Fantasia* va formar part d'un Olimp en el qual trobem *Tot sobre Eva*, *Quina fera de nena!*, *Rebel sense causa*, *El Padrí*, *Toro salvatge*, *Que verda era la meva vall!* i *Que bonic que és viure!*, entre una dotzena llarga de títols.

Això inclou la banda sonora, és clar. Aquelles versions de Leopold Stokowski, la prima donna, amb Toscanini, de les batutes a l'Amèrica d'abans de la Segona Guerra Mundial. A l'Auditori el veureu parlant amb Mickey a la pantalla, però la música la faran (viva i ajustada) l'OBC i el seu director, que s'hauran d'adaptar com un guant de ratolí al ritme i les adaptacions de l'original, i que ens faran pensar en l'experiència d'aquells primers espectadors que, a la Barcelona del 1946 (aquí es va estrenar sis anys més tard), sentien per primera vegada el so estereofònic en una sala de cinema.

I ara... apagueu els telèfons mòbils. *Enjoy the experience!*

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni, i té com a missió divulgar la música simfònica principalment del segle XIX a la creació actual.

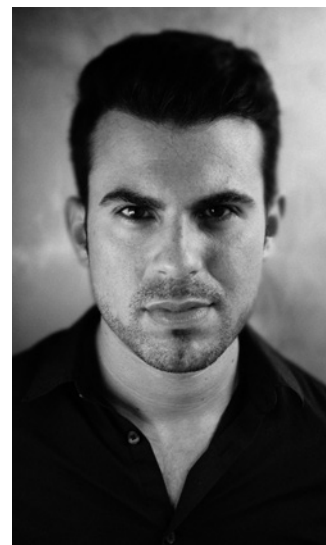
Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania: cinema en versió original, concerts familiars i escolars, música experimental, òperes i música de cambra. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio. Altres titulars han estat Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropovitch o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein... L'OBC ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA i ha actuat a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Judit Bofarull* / Vladimir Chilaru* / David Olmedo* / Elitsa Petrova* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Eugenia Ostas* / Annedilia Riestra* / Christian Torres* / Yulia Tsuranova* **VIOLES** Anna Puig*, solista invitada / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Alina Gurgu* / Albert Romero* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Arnaud Dupont*, solista invitat / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Marc Galobardes* / Laia Puig* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat **FLAUTES** Bea Cambrils / Júlia Santos* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flauti **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Pablo Cadenas* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / David Sancho* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Francisco Palasi* / Raul García, trombó baix / Iker Vélez*, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ivan Herranz* / Daniel Ishanda* / Pau Montané* **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **PIANO** Xavier Barbeta* **CELESTA** Gregori Ferrer* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

ARTURO DíEZ BOSCOVICH director

Director musical per a Disney in Concert a Espanya, La Land in Concert a Holanda, Bèlgica, Luxemburg i Espanya, Movie Score Màlaga i Los Miserables de Stage; el malagueny Arturo Díez Boscovich s'ha posicionat com un dels directors més dinàmics i enèrgics del panorama musical estatal.

Ha dirigit l'Orquestra y Coro Nacionales de España, l'Orquestra Sinfónica de Bilbao, l'Orquestra Ciudad de Granada, l'Orquestra Filarmónica de Màlaga, l'Orquestra Simfònica Illes Balears, l'Orquestra de Córdoba i l'Orquestra y Coro de la Comunidad de Madrid, debutant al Teatro de La Zarzuela amb aquesta última. En l'àmbit internacional també ha dirigit les orquestres del Teatre Nacional d'Ucraïna i de l'Estat de Sibiu (Romania).

Va ser finalista del II Concurso Internacional de direcció de Òpera "Jesús López Cobos" del Teatro Real de Madrid i premiat per l'Ajuntament de Màlaga a la Millor Labor Musical el 2014. Ha sigut Director Musical del Teatro Lírico Andaluz, del Festival Internacional de Música de Cine a Úbeda i Còrdova i al Teatro Calderón de Madrid amb el musical *El Diari d'Anna Frank*.

En la seva faceta com a compositor, ha guanyat el III Concurs Internacional Jerry Goldsmith i el premi a la millor banda sonora en el festival Curt Fictions de Barcelona. A més ha realitzat les composicions per al curtmetratge *Fuga* i la sèrie *Fràgiles* de Telecinco.

Nascut el 1979, va realitzar els seus estudis musicals en el Conservatorio Superior de Màlaga i va cursar, posteriorment, Composició amb Francisco Martín Jaime i Direcció a Barcelona i Viena.

Presentation licensed by Disney Concerts. © All rights reserved

ET CONVIDEN AL **CONCERT A LA PLATJA 2018**

Dirigit per Álvaro Albiach

GRATUÏT!

Viu la millor música simfònica al costat del mar!
Dissabte 30 de juny a les 21 h
Platja de Sant Sebastià

L'AUDITORI
auditori.cat

© May Zircus

L'Auditori és un consorci de

Col·laboradors

